

יום ה', כ"ב בחשוון תשס"ו (24 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

עד מתי...? – אז:

החודש, לפני 50 שנה (חשוון תשט"ז – 1955), היו חיים עדיין 75,000 איש ב- 53 מעברות למרות התחייבות הממשלה לפנות את כל המעברות עד סוף שנת '55. הסתבר כי חלק גדול מיושביהן לא היו מוכנים לעזוב את המקום. [ישראל 50]

תופעת המעברות נעלמה מנוף הארץ בקצב איטי יותר מהקצב שבו נוצרה. מראשית 1952 החלה תקופת צמצום מספר המעברות. במשך יותר מ- 3 שנים, מ- 1 בינואר 1952 עד 1 במאי 1955, ירד מספר דרי המעברות מ- 157,140 נפש ל- 88,116 נפש. רוב היוצאים מן המעברות עברו לשיכוני קבע בין השנים 1957-1960. בסוף 1963 נשארו במעברות 15,300 נפש. מעברות לא מעטות הפכו לעירות-פיתוח: ירוחם, קרית-מלאכי, שדרות, נתיבות, בית-שאן, מגדל-העמק, קרית-שמונה ויבנה. אחרות הפכו לשכונות בפרברי הערים: גבעת-אולגה בחדרה, עמישב בפתח-תקוה, הקטמונים בירושלים, רמת-אליהו בראשון-לציון, ועוד; או למושבים חקלאיים. היו מעברות שזכרן נמחק מהמפה: צמח, זרעין, נורים, נעמן, עין-שמר, מחנה-ישראל וכדורי. ככל שהתושבים חיו במעברה שנים רבות יותר, היה תהליך סגירתה קשה יותר. **המעברה הוקמה מראש כיישוב ארעי**, לתקופת מעבר, מתוך רצון לפתור את הבעיות הדחופות דאז. עם השנים הפכה הארעיות לקבע: נוצרו קשרים כלכליים וחברתיים; אנשים נקשרו למקומות עבודה במקום יישוב מסוים, ולא היו מוכנים לוותר על מקומם במעברה, שמא העברתם לשיכון קבע תרחיקם מעבודתם.

המצב הכלכלי הקשה, תנאי המגורים הבלתי-נסבלים והיעלמות הדרגתית של שירותי הציבור, ככל שצומצם מספר הדורים במעברה, השאירו את הנותרים כבעיה חברתית מעיקה, שפתרונה הוטל על החברה הישראלית כולה. <http://lib.cet.ac.il/pages/item.asp?item=12939>

§§§§§§§§§§§§§§§§

עד מתי...? – עכשיו:

"אנו חשים שנעשות עוולות בזדון כנגד המגורשים, מכשילים כל פתרון קהילתי כמגדל של כפר דרום, שלושה חודשים אחרי הגירוש התושבים מוצגים בתקשורת כנהנים להיות במלון".
[דוברת מועצת יש"ע] <http://www.a7.org/news.php?id=130203>

מגורשי כפר-דרום החליטו שלשום, בתום ישיבה ממושכת, כי אינם מעוניינים לעבור לבית שהוצע להם באשקלון, "מגדלי אייל", בגלל הסחבת המתמשכת בכניסתם למבנה. אתמול, שיגרו העקורים מכתב למשרד ראש-הממשלה, ובו הודיעו על החלטתם. ההסכם עם הקבלן נחתם ב-3 בנובמבר. אולם, אחרי החתימה התברר כי הכניסה לבית טעונה אישור של בנק לאומי, בגלל חובות של הקבלן לבנק. משרד ראש-הממשלה ניסה לנהל מגעים עם הנהלת הבנק, כדי להסדיר את החוב, אולם התברר כי בנק לאומי מסרב לאשר את ההסכם, בגלל סכסוך עם הקבלן. גם הקבלן העלה דרישות נוספות. עד אתמול, שלושה חודשים אחרי הגירוש, לא הובטח לתושבי כפר-דרום מה התאריך בו יוכלו לעבור לבית, האמור לשמש להם בכל מקרה רק למגורים זמניים. "בנק לאומי והקבלן ניהלו איתנו מ"מ לא הוגן. למוכירות היישוב נמאס מהסחבת הבלתי מובנת. כעת בוחנים בכפר-דרום את חלופות יישוב הקבע.

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים "א"]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום חמישי בשבת

כניסת השבת (ב"ש): 16¹⁶ (י-ם): 16⁰⁰ (ת"א): 16¹⁴ (חיפה): 16⁰⁴

צאת השבת (ב"ש): 17¹⁴ (י-ם): 17¹⁵ (ת"א): 17¹⁶ (חיפה): 17¹⁴

פרשת השבוע: "חיי-טרה" [בראשית כ"ג' 1- כ"ה' 18]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.